

МАРА БЪЛЧЕВА

Въ дълбокото око на Мусала
поглеждатъ юлскитѣ зори. Прозирни
отъ връхъ скалитѣ мраморни була
се дилпять по вълнитѣ мирни.

Ни зной, ни вихъръ ледна глѣбина
вечъ не вълнува. Въ рамка отъ турквази,
чернѣи се маргаритна тишина, —
гледецъ въ лазурени талази.

МАКЕДОНИЯ 1912

Ти млѣкна. — Топътъ заговори —
Възкрѣсна твоята мечта,
и съ огнени слова разтвори
на роба тежкитѣ врата.

Като стихийна хала смете
праха на кръвния ни врагъ,
и отъ геройскитѣ скелети
издигна храмъ надъ нощний мракъ:

Откритий храмъ на свободата,
отдето смѣсенятъ хоръ
на кървавата пѣсенъ свята
ечи въ далечния просторъ.